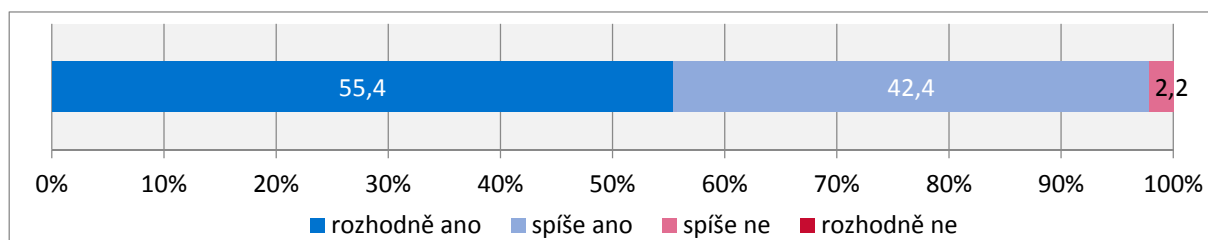

Učitelé chodí na vzájemné hospitace a sdílejí zkušenosti se vzděláváním žáků se SVP ve 44,6 % škol (v základních školách je to více než polovina). V pětině škol navštěvují jiné školy s cílem získávat zkušenosti v oblasti rovného přístupu a inkluze.

Vedle samotného přístupu k žákovi ve vyučovací hodině je významná také přítomnost dalších specialistů ve škole (školní psycholog, speciální pedagog) a jejich spolupráce s třídními i ostatními učiteli. Zároveň je možné využít služby asistenta pedagoga. Všichni jmenovaní specialisté byli k dispozici jen v malém podílu navštívených středních škol. Např. školní psycholog byl dostupný v pětině škol a asistent pedagoga pro zdravotně postižené či znevýhodněné žáky v 8,7 % škol. Financování specialistů bylo obdobné jako v základních školách.

Z hlediska funkčnosti systému školního poradenství byly sledovány shodné aspekty jako v základních školách, tzn. provázání jednotlivých prvků vzdělávání žáků se SVP od posouzení školského poradenského zařízení, evidence, případně vypracování IVP přes informování pedagogů a rodičů až po realizaci podpůrných a vyrovnávacích opatření při vzdělávání a následné zohlednění SVP při hodnocení žáků.

Graf č. 9 Funkčnost systému školního poradenství (podíl škol v %)

Systém školního poradenství byl jako funkční vyhodnocen v 97,8 % škol, z toho v 55,4 % škol jako rozhodně funkční. Toto hodnocení je mírně lepší než v základních školách. Většinou zde hraje významnou roli osoba výchovného poradce, která má na starosti koordinaci přístupu k žákům se SVP ve škole.

3.5 Formy podpory žáků se SVP

Stejně jako v případě základních škol i zde byly rozlišeny dvě skupiny možné podpory žáků se SVP: podpora v rámci výuky a podpora mimo vyučování. V navštívených hodinách bylo sledováno, zda výuka odpovídá speciálním vzdělávacím potřebám a zároveň maximálně rozvíjí osobnost žáka a ty oblasti, které nejsou SVP ovlivněny. Diagnostikovaní žáci se SVP byli přítomni v 29,5 % navštívených hodin, z toho ve více než polovině hodin (53,2 %) bylo pozorováno využití vyrovnávacích a podpůrných opatření. Nejčastěji se jednalo o poskytování individuální podpory v rámci výuky (90,2 % hodin). Ostatní opatření byla využívána v minimální míře, pouze v 8,8 % hodin byla zaznamenána jiná úprava organizace vzdělávání, která zohledňovala speciální vzdělávací potřeby žáka (rozvržení třídy, rozestavení lavic, relaxační koutek apod.). Více než jedno opatření bylo využito pouze výjimečně (3,1 % hodin).

Diferencované nároky a požadavky podle schopností a možností žáka byly uplatněny v 60,4 % hodin, kde byli přítomni žáci se SVP. Zároveň byla diferenciaci učiva zaznamenána také v 55,4 % hodin, kde žáci se SVP nebyli přítomni.

Z grafu č. 10 je patrné, že diferenciaci učiva využívali v největší míře učitelé, kteří v období posledních tří školních roků absolvovali DVPP zaměřené na vzdělávání žáků se SVP. Celkově toto DVPP absolvovala třetina učitelů.